

În conformitate cu prevederile art. 12 alin. (1) și ale art. 27 alin. (1) din Legea nr. 101/2016 privind remediile și căile de atac în materie de atribuire a contractelor de achiziție publică, a contractelor sectoriale și a contractelor de concesiune de lucrări și concesiune de servicii, precum și pentru organizarea și funcționarea Consiliului Național de Soluționare a Contestațiilor, Consiliul adoptă următoarea

DECIZIE

Nr.

Data:

Prin contestația fără număr de înregistrare la emitent, înregistrată la CNSC sub nr. (...), transmisă prin mijloace electronice (e-mail) la data de ..., contestația (...), reprezentată legal de doamna (...) – administrator, cu sediul social în localitatea (...), având CUI (...), înregistrată la Registrul Comerțului sub nr. (...), a formulat o contestație administrativă depusă în contradictoriu cu (...), cu sediul în (...), în cadrul Programului Start-up Nation – România, ediția 2022, Pilon I solicitând „reevaluarea contestației depuse la data de 18.03.2025 pentru decont nr. S-6130 din data de 15.11.2024”.

CONSILIUL NAȚIONAL DE SOLUȚIONARE A CONTESTAȚIILOR,
asupra cauzei de față, constată următoarele:

În susținerea contestației, (...) arată că cererea de contestație administrativă vizează clarificarea și susținerea, cu documente justificative și explicații tehnice suplimentare a eligibilității cheltuielilor efectuate de către beneficiarul (...), în scopul implementării corecte și conforme a proiectului aprobat. Aceasta include argumentarea corespunderii funcționale a echipamentelor achiziționate față de cele aprobate în bugetul investiției, demonstrarea îndeplinirii condițiilor contractuale și a termenelor de eligibilitate, precum și soluționarea eventualelor neconcordanțe de ordin formal sau documentar.

În cuprinsul contestației sunt detaliate motivele formulării acesteia, (...) solicitând reevaluarea deciziei de respingere a decontului nr. S-6130/15.11.2024.

Prin adresele nr. (...)și (...), Consiliul a pus în discuția părților, din oficiu, excepția necompetenței materiale a CNSC în soluționarea cauzei, Consiliul fiind competent, potrivit regulamentului de organizare și funcționare, să soluționeze doar contestațiile cu privire la procedurile de atribuire a contractelor de achiziție publică prevăzute de art. 68 din Legea nr. 98/2016, cu modificările și completările ulterioare, prin urmare nu și contestația care formează obiectul dosarului nr. (...), competența de soluționare a acesteia aparținând instanței de judecată competente potrivit Legii nr. 554/2004 a contenciosului administrativ.

(...) a răspuns prin corespondența înregistrată la CNSC sub nr. (...), iar (...) prin adresa nr. (...), înregistrată la CNSC sub nr. (...).

Din documentele depuse de părți și din susținerile acestora, Consiliul constată următoarele:

(...) a formulat o contestație administrativă în cadrul Programului Start-up Nation – Rpmânia, ediția 2022, Pilon I solicitând *„reevaluarea contestației depuse la data de 18.03.2025 pentru decont nr. S-6130 din data de 15.11.2024”*.

În conformitate cu prevederile subpunctului 6.2. din Procedura de implementare a Programului pentru stimularea înființării întreprinderilor mici și mijlocii „Start-up Nation – ROMANIA” aprobată prin Ordinul nr. 1111 din 23 iunie 2022, emis de ministrul antreprenoriatului și turismului:

*„6.2. În conformitate cu **dispozițiile Legii nr. 554/2004** a contenciosului administrativ, în situația în care solicitantul se consideră vătămat într-un drept al său sau într-un interes legitim, acesta poate transmite prin intermediul aplicației (...) de care aparține, o contestație, în termen de 5 zile calendaristice de la data transmiterii actului administrativ pentru neîndeplinirea condițiilor din punct de vedere administrativ și al eligibilității, veridicității și conformității celor înscrise în formularul de înscriere on-line cu documentele justificative depuse”*.

În temeiul dispozițiilor art. 26 alin. (1) din Legea nr. 101/2016, potrivit căroră *„Consiliul se pronunță mai întâi asupra excepțiilor de procedură și de fond, cu încadrarea în termenul prevăzut la art. 24 alin. (1), iar când constată că acestea sunt întemeiate, nu mai procedează la analiza pe fond a cauzei”*, Consiliul va analiza excepția lipsei de competență materială în soluționarea contestației, invocată din oficiu.

În analiza acestei excepții, Consiliul apreciază ca incidente următoarele prevederi legale:

- art. 2 alin. (1) din Legea nr. 101/2016 privind remediile și căile de atac în materie de atribuire a contractelor de achiziție publică, a contractelor sectoriale și a contractelor de concesiune de lucrări și concesiune de servicii, precum și pentru organizarea și funcționarea Consiliului Național de Soluționare a Contestațiilor, care stipulează că *„Orice persoană care se consideră vătămată într-un drept al său ori într-un interes legitim printr-un act al unei autorități contractante sau prin nesoluționarea în termenul legal a unei cereri poate solicita anularea actului, obligarea autorității contractante la emiterea unui act sau la adoptarea de măsuri de remediere, recunoașterea dreptului pretins sau a*

interesului legitim, pe cale administrativ-jurisdicțională sau judiciară, potrivit prevederilor prezentei legi”;

- art. 3 alin. (1) lit. a) din aceeași lege, care definește actul autorității contractante ca fiind *„orice act, orice operațiune care produce sau poate produce efecte juridice, neîndeplinirea în termenul legal a unei obligații prevăzute de legislația în materie, omisiunea ori refuzul de a emite un act sau de a efectua o anumită operațiune, în legătură cu sau în cadrul unei proceduri de atribuire, fără a include achiziția directă care intră sub incidența Legii nr. 554/2004, prevăzute de art. 68 din Legea nr. 98/2016 privind achizițiile publice, cu modificările și completările ulterioare, de art. 82 din Legea nr. 99/2016 privind achizițiile sectoriale, cu modificările și completările ulterioare, sau de art. 50 din Legea nr. 100/2016 privind concesiunile de lucrări și concesiunile de servicii, cu modificările și completările ulterioare”;*

- art. 12 alin. (1) din actul normativ invocat, potrivit căruia *„Consiliul este competent să soluționeze contestațiile cu privire la procedurile de atribuire a contractelor prin complete specializate constituite potrivit regulamentului de organizare și funcționare aprobat potrivit art. 37 alin. (2)”;*

- art. 68 alin. (1) din Legea nr. 98/2016 potrivit căruia *„Procedurile de atribuire reglementate de prezenta lege, aplicabile pentru atribuirea contractelor de achiziție publică/acordurilor-cadru sau organizarea concursurilor de soluții cu o valoare estimată egală sau mai mare decât valorile prevăzute la art. 7 alin. (5), sunt următoarele:*

- a) licitația deschisă;*
- b) licitația restrânsă;*
- c) negocierea competitivă;*
- d) dialogul competitiv;*
- e) parteneriatul pentru inovare;*
- f) negocierea fără publicare prealabilă;*
- g) concursul de soluții;*
- h) procedura de atribuire aplicabilă în cazul serviciilor sociale și al altor servicii specifice;*
- i) procedura simplificată”;*

În speță, Consiliul are în vedere faptul că, potrivit regulamentului de organizare și funcționare, este competent să soluționeze doar contestațiile cu privire la procedurile de atribuire a contractelor de achiziție publică prevăzute de art. 68 din Legea nr. 98/2016, cu modificările și completările ulterioare, prin urmare nu și contestația care formează obiectul dosarului nr. (...), competența de soluționare a acesteia aparținând instanței de judecată competente potrivit Legii nr. 554/2004 a contenciosului administrativ.

Față de această situație, Consiliul apreciază ca fiind incidente și următoarele dispoziții legale:

- art. 12 alin. (2) din Legea nr. 101/2016: *„Contestațiile care nu intră în competența de soluționare a Consiliului sunt declinate de acesta, prin*

decizie, către instanța de judecată competentă ori, dacă este cazul, către un alt organ cu activitate jurisdicțională competent”;

- art. 12 alin. (3) din Legea nr. 101/2016: *„Decizia de declinare a competenței Consiliului nu este supusă niciunei căi de atac, dosarul fiind trimis de îndată instanței de judecată competente ori, dacă este cazul, unui alt organ cu activitate jurisdicțională competent”;*

- art. 231 din Legea nr. 98/2016, care stipulează că *„În măsura în care prezenta lege nu prevede altfel, sunt aplicabile dispozițiile dreptului comun”;*

- art. 2 din Codul de procedură civilă, care stipulează că *„(1) Dispozițiile prezentului cod constituie procedura de drept comun în materie civilă. (2) De asemenea, dispozițiile prezentului cod se aplică și în alte materii, în măsura în care legile care le reglementează nu cuprind dispoziții contrare”;*

- art. 95 pct. 1 din Codul de procedură civilă, conform căruia *„Tribunalele judecă: 1. în primă instanță, toate cererile care nu sunt date prin lege în competența altor instanțe”;*

- art. 132 alin. (1) din Codul de procedură civilă, potrivit căruia *„Când în fața instanței de judecată se pune în discuție competența acesteia, din oficiu sau la cererea părților, ea este obligată să stabilească instanța judecătorească competentă ori, dacă este cazul, un alt organ cu activitate jurisdicțională competent”;*

- art. 132 alin. (3) din Codul de procedură civilă, potrivit căruia *„Dacă instanța se declară incompetentă, hotărârea nu este supusă niciunei căi de atac, dosarul fiind trimis de îndată instanței judecătorești competente sau, după caz, altui organ cu activitate jurisdicțională competent”;*

- art. 10 alin. (1) din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004, potrivit căruia *„Litigiile privind actele administrative emise sau încheiate de autoritățile publice locale și județene, precum și cele care privesc taxe și impozite, contribuții, datorii vamale, precum și accesorii ale acestora de până la 3.000.000 de lei se soluționează în fond de tribunalele administrativ-fiscale, iar cele privind actele administrative emise sau încheiate de autoritățile publice centrale, precum și cele care privesc taxe și impozite, contribuții, datorii vamale, precum și accesorii ale acestora mai mari de 3.000.000 de lei se soluționează în fond de secțiile de contencios administrativ și fiscal ale curților de apel, dacă prin lege organică specială nu se prevede altfel”;*

- art. 10 alin. (3) din Legea nr. 554/2004, potrivit căruia *„Reclamantul persoană fizică sau juridică de drept privat se adresează exclusiv instanței **de la domiciliul sau sediul său**. Reclamantul autoritate publică, instituție publică sau asimilată acestora se adresează exclusiv instanței de la domiciliul sau sediul pârâtului”.*

Rezultă că, în cauză, nefiind aplicabile prevederile Legii nr. 101/2016 referitoare la soluționarea contestației de către CNSC, competența materială aparține Tribunalului SUCEAVA – Secția de contencios administrativ și fiscal, instanța de la sediul reclamantei [conform prevederilor art. 95 pct. 1 din Codul de procedură civilă și art. 10 alin. (3)

din Legea nr. 554/2004], contestatoarea având posibilitatea ca, împotriva actului considerat nelegal să se adreseze instanței de contencios administrativ, competentă potrivit legii.

Excepția de necompetență materială, fiind de ordine publică, face imposibilă extinderea competențelor Consiliului, care, potrivit dispozițiilor art. 12 alin. (1) din Legea nr. 101/2016, este competent să soluționeze contestații cu privire la procedura de atribuire.

Drept pentru care, raportat la dispozițiile art. 231 din Legea nr. 98/2016, ce prevăd aplicabilitatea dispozițiilor de drept comun în lipsa unor dispoziții exprese ale legii, coroborate cu dispozițiile art. 132 alin. (1) și (3) din Codul de procedură civilă și art. 12 alin. (2) și (3) din Legea nr. 101/2016, constatând lipsa de competență materială a sa în soluționarea cauzei, Consiliul va trimite dosarul la instanța competentă.

În consecință, raportat la dispozițiile art. 68 din Legea nr. 101/2016 ce prevăd aplicabilitatea dispozițiilor Legii nr. 554/2004, în măsura în care prevederile acestora din urmă nu sunt contrare, coroborate cu dispozițiile art. 12 alin. (2) din Legea nr. 101/2016, potrivit cărora *„Contestațiile care nu intră în competența de soluționare a Consiliului sunt declinate de acesta, prin decizie, către instanța de judecată competentă ori, dacă este cazul, către un alt organ cu activitate jurisdicțională competent”*, Consiliul va admite excepția de necompetență materială a CNSC privind soluționarea contestației, invocată din oficiu și, ținând cont de dispozițiile art. 10 alin. (1) și (3) din Legea nr. 554/2004, raportat la natura litigiului, tipul de autoritate emitentă a actului atacat și sediul reclamantei, constată că TRIBUNALUL SUCEAVA – SECȚIA DE CONTENCIOS ADMINISTRATIV ȘI FISCAL are competența materială privind soluționarea cauzei, astfel că va declina cauza către instanța de judecată, soluție care, potrivit art. 12 alin. (3) din Legea nr. 101/2016, nu este supusă niciunei căi de atac.

Prezenta decizie este obligatorie pentru părți, în conformitate cu dispozițiile art. 28 alin. (1) din Legea nr. 101/2016.

Fără pronunțare asupra fondului cauzei.

Pentru aceste motive,
în baza legii și a mijloacelor de probă aflate la dosar,

CONSILIUL DECIDE:

Admite excepția de necompetență materială a Consiliului, invocată din oficiu.

Declină competența de soluționare a contestației formulate de (...), în contradictoriu cu (...), în favoarea TRIBUNALULUI SUCEAVA – SECȚIA DE CONTENCIOS ADMINISTRATIV ȘI FISCAL.

Dispune trimiterea de îndată a dosarului către TRIBUNALUL SUCEAVA – SECȚIA DE CONTENCIOS ADMINISTRATIV ȘI FISCAL

Fără cale de atac.

PREȘEDINTE,

MEMBRU,

MEMBRU,

Redactat în 4 exemplare originale, conține 6 pagini.